

عنوان مقاله:

تاثیر محیط کشت های مختلف در ریزازدیادی پایه GF۶۷۷ (هیبرید هلو- بادام)

محل انتشار:

مجله علوم باغبانی، دوره 30، شماره 4 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

سکینه باقری - دانشگاه فردوسی مشهد

داریوش داودی - پژوهشکده بیوتکنولوژی کشاورزی ایران

محمد اسماعیل امیری - دانشگاه زنجان

مینا بیانانی - دانشگاه فردوسی مشهد

مهرناز انتصاری - دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

GF۶۷۷

به طور معمول به عنوان پایه مقاوم به کمبود آهن برای هلو استفاده می شود. بنابراین تکثیر انبوه برای تولید تجاری این پایه مهم می باشد. از آنجایی که استفاده از محیط کشت مایع می تواند هزینه تولید را نسبت به محیط جامد کاهش دهد و همچنین گیاهانی که در محیط کشت مایع رشد می کنند کیفیت برتری را دارا می باشند. بنابراین در این تحقیق، از محیط کشت

MS برای مرحله استقرار و محیط کشت های (MS, DKW, WPM) و ۱/۰ میلی گرم در لیتر NAA بودند، بصورت جامد و مایع جهت پرآوری پایه های رویشی GF۶۷۷ استفاده شد. از محیط کشت MS ۱/۲ بصورت جامد و مایع جهت پرآوری پایه های رویشی GF۶۷۷ استفاده شد. م ت ف ا و ت IBA ۵/۱ میلی گرم در لیتر) و هفت روز تاریکی جهت ریشه زایی پایه های رویشی GF۶۷۷

استفاده شد. در مرحله پرآوری جوانه های جانبی رشد یافته در شرایط درون شیشه ای برای مقایسه به محیط های کشت انتقال داده شدند. سپس گیاهانی با ارتفاع ۳ تا ۴ سانتی متر به محیط کشت ریشه زایی انتقال داده شدند. این آزمایش بصورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۵ تکرار در هر دو مرحله پرآوری و ریشه زایی انجام شد. بعد از ۴ هفته، صفات رویشی که شامل تعداد شاخه، ارتفاع گیاه، تعداد ریشه، ارتفاع ریشه و درصد ریشه زایی بود، اندازه گیری شد. بر طبق نتایج بدست آمده در هر دو مرحله بین محیط کشت مایع و جامد تفاوت معنی داری مشاهده شد، بطوری که بهترین نتایج در محیط کشت مایع بدست آمد. همچنین نتایج مشخص کرد که بهترین محیط کشت مایع جهت پرآوری، برای مایع کشت محیط

MS بود و برای ریشه زایی بهترین گرم ترین نتایج در لیتر IBA بدست کشت مایع با غلظت ۵/۰ میلی گرم بدست آمد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1388982>

